

POPRAWKI

do załącznika III Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego z 1992 r.

zalecenie Komisji 28E/4 1)
przyjęte 15 listopada 2007 r.
w odniesieniu do Artykułu 20(1) c)
Konwencji helsińskiej

1) Dodatkowy ustęp c) przyjęty dnia 5 marca 2008 przez Komisję 29/2008

POPRAWKI DO ZAŁĄCZNIKA III „KRYTERIA I ŚRODKI DOTYCZĄCE ZAPOBIEGANIA ZANIECZYSZCZENIU ZE ŹRÓDEŁ POCHODZENIA LĄDOWEGO”

KOMISJA,

BIORĄC POD UWAGĘ procedury wprowadzania zmian do załączników Konwencji helsińskiej z 1992 r., zgodnie z Artykułem 32 tej Konwencji,

POSTANAWIA:

- a) zmienić załącznik III Konwencji o ochronie środowiska morskiego obszaru Morza Bałtyckiego z 1992 r., zgodnie z załącznikiem do tego zalecenia;
- b) poprosić Rząd będący Depozytariuszem o przedłożenie tych poprawek Umawiającym się Stronom wraz z zaleceniem Komisji do akceptacji; oraz
- c) ustanowić, iż zmiany będą uważane za zatwierdzone, jeśli do dnia 15 sierpnia 2008 r., żadna z Umawiających się Stron nie wnieśli sprzeciwu wobec tych zmian,
- d) ustanowić, iż przyjęte zmiany wchodzi w życie w rok po przyjęciu tego zalecenia Komisji,

PROSI Rządy Umawiających się Stron o składanie raportów z postępu we wdrażaniu poprawek do załącznika III zgodnie z ustalonymi terminami oraz Artykułem 16 ustęp 1 Konwencji helsińskiej z 1992 r.

POPRAWIONY ZAŁĄCZNIK III „KRYTERIA I ŚRODKI DOTYCZĄCE ZAPOBIEGANIA ZANIECZYSZCZENIU ZE ŹRÓDEŁ LĄDOWYCH”

Część II: Zapobieganie zanieczyszczeniu pochodzącemu z rolnictwa

Artykuł 1: Postanowienia ogólne

Zgodnie z odpowiednimi częściami niniejszej Konwencji, Umawiające się Strony stosować będą kryteria opisane poniżej i będą brać pod uwagę Najlepszą Praktykę Ekologiczną (NPE) oraz Najlepszą Dostępną Technologię (NDT) celem zredukowania zanieczyszczenia pochodzącego z działalności rolniczej. Umawiające się Strony opracują wytyczne zawierające elementy określone poniżej oraz zgłoszą je Komisji.

Artykuł 2: Składniki odżywcze roślin

Umawiające się Strony wcielą następujące podstawowe zasady do prawodawstwa lub do wytycznych w swoich krajach, oraz przystosują je do warunków obowiązujących na terenie danego kraju celem zmniejszenia szkodliwego wpływu na środowisko działalności rolniczej. Określone poniżej poziomy wymogów będą uważane za minimalną podstawę do działań legislacyjnych w poszczególnych krajach.

1. Zagęszczenie pogłowia zwierząt

Aby upewnić się, że nie produkuje się nadwyżki nawozu naturalnego w stosunku do wielkości gruntów ornych, musi istnieć równowaga między ilością pogłowia zwierząt hodowlanych w gospodarstwie rolnym, a wielością gruntu przeznaczonego na rozrzucenie nawozu naturalnego, wyrażonej w zagęszczeniu pogłowia zwierząt. Maksymalne zagęszczenie pogłowia zwierząt powinno być doprecyzowane biorąc pod uwagę ilość fosforu i azotu w nawozie naturalnym oraz wymagania upraw co do składników odżywczych.

2. Usytuowanie i projektowanie budynków dla zwierząt

Budynki dla zwierząt i inne podobne zagrody dla zwierząt powinny być usytuowane i zaprojektowane w taki sposób, aby wody gruntowe i powierzchniowe nie ulegały zanieczyszczeniu.

3. Przechowywanie nawozu naturalnego

Przechowywanie nawozu naturalnego musi być takie, aby zapobiegać utratom. Pojemność składowania powinna być na tyle duża, aby możliwe było rozrzucanie nawozu naturalnego tylko wtedy, gdy rośliny będą w stanie wykorzystać składniki odżywcze. Minimalny wymagany poziom to zdolność składowania przez okres 6 miesięcy.

Przechowywanie nawozu naturalnego powinno być zaprojektowane tak, aby chronić przed niepożądanymi wyciekami i powinno być takie, aby zapobiegać utratom. W zależności od rodzaju nawozu naturalnego, należy rozważyć następujące zasady:

- nawozy stałe powinny być przechowywane w specjalnych zagrodach na obornik z wodoszczelnym podłożem oraz ściankami bocznymi

- nawozy płynne oraz odpady gospodarcze powinny być gromadzone w zbiornikach z mocnych materiałów nieprzepuszczających wilgoci oraz odpornych na czynnności związane z obchodzeniem się z nawozem naturalnym.

Nawozy pochodzenia zwierzęcego powinny być stosowane w taki sposób, aby efektywność zużytkowania była jak największa.

Należy promować współpracę między rolnikami w zakresie stosowania nawozów naturalnych.

5. Ścieki pochodzące z działalności rolniczej, nawozów naturalnych oraz kiszonki

Ścieki pochodzące z zabudowań dla zwierząt powinny być albo gromadzone w zbiorniki na mocz lub gnojówkę albo poddawane zastosowaniu innych procedur, które zapobiegą zanieczyszczeniu środowiska. Wycieki pochodzące z nawozów naturalnych lub z miejsc przygotowywania oraz składowania kiszonki powinny być zebrane i skierowane do zbiorników na mocz oraz gnojowicę.

6. Stosowanie nawozów naturalnych

Nawóz naturalny (gnojówka, nawóz stały, mocz, szlam ściekowy, kompost itp.) powinien być wykorzystywany w taki sposób, który gwarantuje wysoką efektywność zużytkowania. Nawóz naturalny powinien być rozprowadzany w taki sposób, aby zminimalizować ryzyko utraty składników odżywczych dla roślin i nie powinien być rozprowadzany na glebie zamrożonej, nasiąkniętej wodą lub pokrytej śniegiem. Nawóz naturalny powinien ulec związaniu się jak najszybciej po rozprowadzeniu go na glebę odsloniętą. Powinny być również wyznaczone okresy czasu, kiedy to stosowanie nawozu naturalnego jest niedozwolone.

7. Wskaźniki stosowania składników odżywczych

Stosowanie składników odżywczych na obszarach rolnych powinno być ograniczone i opierać się na zasadzie równoważenia przewidywanego zapotrzebowania uprawy na składniki odżywcze i podaży do upraw z gleby i ze składników odżywczych w celu minimalizacji efektu eutrofizacji.

W każdym kraju powinny zostać opracowane wytyczne wraz z zaleceniami dotyczącymi nawożenia, i powinny one brać pod uwagę następujące czynniki:

- warunki glebowe, zawartość składników odżywczych w glebie, rodzaj gleby oraz nachylenie podłoża;
- warunki klimatyczne oraz system irygacji;
- wykorzystanie terenu oraz działalność rolniczą, w tym systemy rotacji upraw;
- wszystkie potencjalne zewnętrzne źródła składników odżywczych

Ilość nawozu pochodzenia zwierzęcego stosowana co roku na gruntach uprawnych, wraz z tym co zwierzęta pozostawiają same, nie powinna przekraczać ilości nawozu zawierającego:

- 170kg/ha azotu

- 25kg/ha fosforu

mając na uwadze unikanie nadwyżki składników odżywczych, uwzględnienie cech charakterystycznych gleby, praktyki rolnicze oraz rodzaj upraw.

8. Zimowe pokrycie pól

W niektórych regionach pola uprawne powinny być odpowiednio pokryte uprawami w okresie jesiennym i zimowym, aby skutecznie zmniejszyć utratę składników odżywczych roślin.

9. Środki ochrony wody oraz obszary redukcji składników odżywczych

Należy zastosować środki w celu przeciwdziałania przedostawaniu się składników odżywczych do wody, w szczególności odnośnie:

- Wód powierzchniowych: Jeśli zaistnieje taka potrzeba należy stworzyć strefy buforowe, strefy nadrzeczne lub stawy sedimentacyjne.
- Wód gruntowych: Jeśli zaistnieje taka potrzeba należy stworzyć strefy ochrony wód gruntowych. Należy podjąć stosowne kroki, takie jak zmniejszenie poziomów nawożenia, stworzenie stref, w których rozwożenie nawozu naturalnego jest zabronione, czy też stworzenie obszarów stale obsadzonych trawą.
- Obszarów redukcji składników odżywczych: Obszary wodno-błotne powinny zostać zachowane, a gdzie to możliwe odzyskane, celem przeciwdziałania utracie składników odżywczych przez rośliny oraz zachowania różnorodności biologicznej.

10. *Emisja amoniaku*

Aby obniżyć emisję amoniaku pochodzącą z hodowli zwierząt, należy unikać nadwyżki azotu w nawozie naturalnym poprzez dostosowanie składu diety do wymogów poszczególnego zwierzęcia. W przypadku hodowli drobiu, emisje można ograniczyć zmniejszając zawartość wilgoci w nawozie naturalnym lub poprzez jak najszybsze przeniesienie nawozu naturalnego do miejsca składowania poza zagrody zwierząt.

Należy rozwijać programy w tym strategii i środki mające na celu obniżenie ulatniania się amoniaku z gospodarstw hodowlanych.

Zbiorniki na mocz oraz szlam powinny być przykrywane, albo poddawane zabiegom mającym na celu efektywne zredukowanie emisji amoniaku.

Artykuł 3: Produkty ochrony roślin

Produkty ochrony roślin powinny być stosowane wyłącznie zgodnie z krajową strategią zmniejszania ryzyka, która jest oparta o Najlepszą Praktykę Ekologiczną (NPE). Strategia taka powinna bazować na spisie istniejących problemów oraz określać odpowiednie cele. Powinna zawierać takie elementy jak:

1. *Rejestracja i zatwierdzenie*

Produkty ochrony roślin nie mogą być sprzedawane, importowane lub stosowane, jeśli nie zostały zarejestrowane i zatwierdzone do stosowania przez władze danego kraju.

2. *Przechowywanie oraz stosowanie*

Przechowywanie oraz stosowanie środków ochrony roślin powinno być przeprowadzane w taki sposób, aby zapobiec ryzyku wylania się lub wycieku. Szczególnej uwagi wymaga kwestia transportu, napełniania oraz czyszczenia urządzeń. Należy zapobiegać przedostawaniu się środków ochrony roślin poza obszary uprawne. Środki ochrony roślin powinny być utylizowane zgodnie z przepisami w danym kraju.

3. *Licencja*

Aby móc wykorzystać produkty ochrony roślin do celów komercyjnych wymagana będzie specjalna licencja. Aby uzyskać taką licencję, wymagane będzie odbycie zdobycia wiedzy i odpowiedniego przeszkolenia w zakresie stosowania środków ochrony roślin przy minimalnym wpływie na zdrowie oraz środowisko naturalne. Wiedza użytkownika w zakresie sposobu postępowania ze środkami ochrony roślin oraz ich stosowania powinna być regularnie uaktualniana.

4. *Technologia stosowania*

Należy stworzyć system dotyczący stosowania technologii oraz praktyk celem zapobieżenia niezamierzonym wyciekom lub ucieczce środków ochrony roślin z gleby. Należy zachęcać do tworzenia stref ochronnych wzdłuż wód powierzchniowych. Stosowanie produktów ochrony roślin z użyciem samolotu będzie zabronione; wyjątkowe przypadki takiego stosowania będą wymagały zdobycia pozwolenia.

5. *Testowanie urządzeń rozpylających*

Należy zachęcać do sprawdzania urządzeń do rozpylania produktów ochrony roślin w regularnych odstępach czasu, celem zapewnienia właściwego rozpylania.

6. *Alternatywne metody kontroli*

Należy zachęcać do rozwijania alternatywnych metod kontroli środków ochrony roślin.

Artykuł 4: Pozwolenia ekologiczne

Gospodarstwa rolne zajmujące się produkcją żywca powyżej pewnej wielkości będą wymagały pozwoleń rozpatrywanych pod kątem aspektów ekologicznych oraz wpływu gospodarstwa na środowisko naturalne.

Obiekty intensywnej hodowli drobiu, świń oraz bydła, w rozmiarze większym niż 40 000 sztuk drobiu, 2 000 sztuk świń (powyżej 30kg), 750 sztuk loch lub 400 sztuk bydła, wymagają pozwoleń w pełni koordynowanych przez odpowiednie władze.

Pozwolenia muszą brać pod uwagę całkowite oddziaływanie gospodarstwa na środowisko, w tym np. jego emisję do atmosfery, wody i gleby, generowanie odpadów i zapobieganie wypadkom ekologicznym. Pozwolenie takie musi być wydane w oparciu o NDT.

Odpowiednie władze, w trakcie ustalania okoliczności warunkujących wydanie pozwolenia, mogą brać pod uwagę techniczną charakterystykę gospodarstwa, jego położenie geograficzne oraz lokalne warunki środowiskowe.

Duże gospodarstwa hodowlane powinny być rozpatrywane jako źródła punktowe i powinno się w ich przypadku stosować odpowiednie środki.

W przypadku obiektów z ilością większą niż 100 sztuk pogłowa, Umawiające się Strony zastosują ogólne zasady lub system odpowiadający uproszczonemu systemowi pozwoleń celem zapewnienia wdrażania wymogów niniejszego załącznika.

Oba te rodzaje pozwoleń będą stosowane w przypadku istniejących obiektów, nowych instalacji oraz istniejących instalacji, które będą przedmiotem znacznych zmian do 2012 r.

Artykuł 5: Monitoring i ocena

Umawiające się Strony określą wdrażanie oraz monitorowanie środków opisanych w tym załączniku w swoich programach krajowych.

Dla oceny efektywności tych środków, Umawiające się Strony będą rozwijać projekty mające na celu ocenę efektywności stosowanych środków oraz wpływu sektora rolniczego na środowisko.

Artykuł 6: Edukacja, informacja i usługi doradcze

Umawiające się Strony będą promować system edukacji, informacji oraz usług doradczych w sprawach związanych z ochroną środowiska w sektorze rolniczym.

za zgodność tłumaczenia z oryginałem

[pieczęć departamentu i resortu uwierzytelniającego]